

Jylland og Østifterne, der yderligere og særligt skulle gaae til de fælles Udgifter. Jeg antager, at Sagen omtrent vil stille sig paa samme Maade for de øvrige Landsdele, at der vil blive et Overskud, som de have at skyde til de fælles Fornødenheder, efterat de have besørget deres egne særlige Udgifter og afholdt de Bidrag, der een Gang for alle ere henlagte til de fælles Udgifter. Men hvorfra kommer da vel Overskuddet i Statskassen i det Hele? Det vil naturligvis alene komme fra Overskuddet, der haves paa de særskilte Budgetter for de enkelte Landsdele. Uden at gaae ind paa, hvorledes i sin Tid Finantsarrangementet for den hele Stat kan blive, saa er det dog klart, at der maa blive et Budget for Heelstaten, og under dette og som særskilt Deel deraf, Budgetter saavel for Jylland og Østifterne, som for Slesvig og Holsteen. Der kan ikke komme noget Overskud paa Heelstatsbudgettet i og for sig. Alt Overskuddet, som der paa vil kunne opføres, vil blive en Opsummering af de enkelte Landsdeles Overskud. Der vil paa Regnskabet, ifald det skulde findes, at en Landsdeel ikke havde kunnet være istand til ganske at dække først Tilskuddet, som den maatte have at give til de fælles Udgifter, og dernæst sine egne Udgifter, naturligvis fremkomme den Tilstand, at det fungerer paa det fælles Overskud som en negativ Størrelse; at den formindsker Noget dert; kan ikke være til Ginder, da det naturligvis saa vil være Regjeringens Pligt, enten at faae det Forhold forandret, hvori denne Landsdeel svarer Bidrag til Fællesudgifterne, eller at forøge dens særlige Indtægter eller formindste dens Udgifter. Men, hvorledes man end stiller Sagen, vil der ikke komme noget Overskud tilstede undtagen det Overskud, som allerede er frembragt ved Voteringen til de særlige Budgetter. Det vilde derfor i og for sig være en ganske rigtig Ting, om det Overskud, som her nu kommer tilstede, blev opført; men jeg maa give den ærede Finantsminister fuldkommen Ret i, at, da det ikke er blevet opført i de foregaaende Aar, og især da man ikke har begyndt med Overskuddet fra de foregaaende Aar, vilde det maaskee være noget Betsynderligt, om man nu begyndte derpaa i et Aar

som dette. Jeg har kun ønsket at see denne Sag bragt frem som et Motiv til, at vi snart kom ud af den nærværende Tilstand. Der er mange Anomalier i den, som jeg idetmindste ikke har hørt omtale her paa Rigsdagen før, og som ikke ere blevne bemærkede. Blandt disse Anomalier er der den, at vi maae sidde her og votere hele Heelstatens Udgifter uden Hensyn til, at vi kun sidde som Udvalgte fra Jylland og Østifterne; vi bestemme Budgettet i det Hele, vi bestemme enhver af Fællesudgifterne i det Hele, og dernæst sige vi: saa vilde vi give $\frac{2}{3}$ deraf. Dette er i Grunden en meget anomal Stilling, som vi snarest muligt maae ønske ophævet, og som jeg haaber, at Regjeringen snart vil hjælpe os ud af. Alt der i et Overgangaar ikke skal gjøres noget Nyt, som nu at opføre Overskuddet, deri er jeg fuldkommen enig, og jeg troer ogsaa, at det er temmelig ligegyldigt, om dette Overskud bliver opført iaar eller ikke; men jeg antager kun, at det for Fremtiden vil blive nødvendigt at opføre Overskuddet paa de særlige Budgetter, og at det da vil blive en Selvsølge, at man kommer til at regne fra det nærværende Aar. En Dypgjørelse vil man i Tidens Længde ikke kunne undgaae, og jeg troer, at man kommer til at regne den fra det nærværende Aar, fordi det er det første Aar, hvori vi sidde og votere her, uagtet vi kun ere en Rigsdag for Østifterne og Jylland, den hele Udgift for Staten; thi det er vist, at til ethvert 100 Rbd., som vi give mere eller mindre til de fælles Fornødenheder, komme Hertugdømmerne til at svare 66 $\frac{2}{3}$ Rbd. mere eller mindre paa deres nærværende Budget. Forandres dette Forhold for Fremtiden, vil det nøiagtigt blive det samme, at vi forøge eller formindste deres Udgifter med det samme, hvormed vi forøge eller formindste vore egne. Dette er en meget anomal Stilling og vil foranledige, at vi komme til at regne fra dette Aar, naar Overskuddet engang bliver opført, og at man vil komme tilbage til det, der, som den ærede Finantsminister meget rigtigt har bemærket, er den eneste normale Tilstand for ethvert Regnskab, nemlig, naar man engang er kommen til Heelstatsbudgettet, at opføre Overskuddet fra de foregaaende Aar paa de